

nævnte Kommune, eller for saa vidt en Person, der efter at have anmeldt sig som husvild i sin Opholdskommune, men uden at kunne faa anvist Bopæl, senere som husvild maa skaffes Bolig af en anden Kommune, kan Indenrigsministeriet bestemme, om og i hvilket Omfang disse Personer i offentligretlig, særlig forsørgelsesretlig Henseende skal betragtes som havende Bopæl i førstnævnte Kommune.“

Til § 4.

Af Indenrigsministeren:

3) Paragraffen affattes saaledes:

„Denne Lov træder i Kraft den 1. Maj 1922, dog at Bestemmelserne i § 1 har Gyldighed ogsaa for Opsigelser og for Indgaaelse af nye Lejemaaal, som maatte have fundet Sted i Tiden fra 5. April 1922 til Lovens Ikrafttrædelsesdag. Loven gælder til den 1. April 1923.“

Anden Næstformand (Piper): Da de stillede Ændringsforslag er fremkommet saa sent, udkræves Tingets Samtykke til deres Behandling, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

De stillede Ændringsforslag sattes først til Forhandling.

Indenrigsministeren (Kragh): Som ærede Medlemmer vil erindre, tog jeg ved Fremsættelsen af de af mig til anden Behandling af det foreliggende Lovforslag stillede Ændringsforslag Ændringsforslag Nr. 5 tilbage, idet jeg bebudede at ville vende tilbage til det deri indeholdte Spørgsmaal ved Sagens tredie Behandling. Formaalet med det af mig under Nr. 5 stillede Ændringsforslag, som altsaa blev tilbagetaget, var at hindre, at Overenskomster om Lejeforhøjelse, som maatte være indgaaet efter den 5. April 1922, maaske ikke altid under Forudsætninger, som vilde vise sig holdbare, var medtaget i Loven, saaledes som Meningen var. Dette Formaal, som jeg altsaa havde med Ændringsforslag Nr. 5, søges nu fremmet ved det Ændringsforslag, som jeg tillader mig at stille til denne Behandling, og som gaar ud paa at give Paragraffen følgende Affattelse: „Denne Lov træder i Kraft den 1. Maj 1922, dog at Bestemmelserne i § 1 har Gyldighed ogsaa for Opsigelser og for Indgaaelse af nye Lejemaaal, som maatte have fundet Sted i Tiden fra 5. April 1922 til Lovens Ikrafttrædelsesdag. Loven gælder til den 1. April 1923.“ Man

vil se, at ved denne Formulering er det Formaal, jeg havde sat mig med det til anden Behandling stillede Ændringsforslag under Nr. 5, naaet, og jeg tillader mig at anbefale det her foreliggende Ændringsforslag til det høje Tings Velvillie.

Steincke: Som ærede Medlemmer vil erindre, opstod der forleden Dag under Diskussionen om Lovforslaget det Spørgsmaal, hvorvidt § 3 havde faaet en Formulering, der svarede til, hvad man med Rimelighed kunde forlange. Jeg gjorde da nogle Bemærkninger og mente, at man burde udvide denne Bestemmelse til i al Almindelighed at omfatte de Tilfælde, hvor en Person anmeldte sig som husvild til en Kommune, i alt Fald naar denne Kommune efter Loven havde Pligt til at skaffe husvilde Lejlighed. Diskussionen endte med, at den højtærede Indenrigsminister lovede at se velvillig paa et Ændringsforslag, og at der optoges en kort Forhandling mellem de forskellige Partiers Ordførere og undertegnede vedrørende Formuleringen af en saadan Ændring. Der blev gjort adskillige Betragtninger gældende under denne Forhandling, uden at man dog naaede til Enighed om Formuleringen. I Henhold til disse Betragtninger har jeg imidlertid forsøgt at udarbejde et Ændringsforslag, som er indbragt her i Tinget af 7 Medlemmer foruden mig, og paa disse Medlemmers Vegne har jeg altsaa den Ære at tale i Øjeblikket. Jeg skal da ganske kort begrunde dette Ændringsforslag. Som Paragraffen er affattet i Øjeblikket, siger den jo, at for saa vidt en Kommune af Hensyn til Boligforholdene er nødt til at skaffe Bolig i en anden Kommune til Personer, der er anmeldt som husvilde til førstnævnte Kommune, skal efter Indenrigsministeriets nærmere Bestemmelse visse offentligretlige Virkninger ogsaa fremtidig, i alt Fald indtil videre, falde den førstnævnte Kommune til Byrde. Jeg har ment, at man maatte antage det samme Resultat, for saa vidt en Person efter at have anmeldt sig som husvild i sin Opholdskommune, men uden at kunne faa anvist Bopæl i denne senere som husvild maa skaffes Bopæl af en anden Kommune, hvortil han er flyttet. Indenfor denne snævre Grænse gik jeg ud fra, at man fra alle Sider maatte indrømme, at det var rimeligt at sidestille disse Tilfælde. Endelig har jeg nederst i Ændringsforslaget mellem Ordene „offentligretlig“ og „Henseende“ indsat Ordene: „særlig forsørgelsesretlig“. Det vil nemlig blive det mest praktiske, og det kan være tvivlsomt, hvor vidt man skal